

have noget at gøre med deres Erhvervs-virksomhed. Da imidlertid den ærede Finansminister har omtalt disse Landbrugets forøgede økonomiske Byrder ved Toldbeskyttelsen — et Emne, som ogsaa min meget ærede Sidemand til Venstre (Pagh) var inde paa —, vilde jeg gerne vise, at den Udgift paa Grund af Beskyttelsen, som der bliver Tale om, er meget ringe. Jeg mener ikke, at Ministeren vil tro mig, fordi jeg siger det, og heller ikke at han vilde tro det, hvis f. Eks. det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) sagde det, thi vi ere jo begge erklærede Beskyttelsesmænd. Jeg har derfor søgt at finde en Hjemmelsmand udenfor vor Lejr, og jeg har fundet en saadan i den modsatte Lejr, og jeg tror, at det er en Hjemmelsmand, som Finansministeren vil antage for at være upartisk. Det er nemlig den nuværende højtærede Konseilspræsident. Der foreligger en Redegørelse fra ham fra den Gang, Toldloven sidste Gang strandede under Ministeriet Hørring, om dette Forhold. Det var den Gang, den nuværende Konseilspræsident ikke vilde ombytte Lettelserne paa Toldloven med en Forhøjelse af Brændevinsafgiften og af Tolden paa Tobak, fordi der for Menigmand, for hvem Toldloven, som han udtalte, kun kom til at spille ind i Udgifterne til Husholdning og Klæder, kun vilde blive en Forøgelse af hans Udgifter ved en saadan Toldreform i Stedet for den Lettelse, han ønskede, der skulde komme. Han beviste det den Gang paa den Maade, at han for Folketinget fremførte en Landarbejderfamilie med 3 Børn. For en saa stor Familie — og det er jo Gennemsnittet, sagde han — er Forbruget af toldpligtige Varer, for hvilke der vilde blive Nedsættelse paa det den Gang foreliggende Forslag: 25 Pd. Kaffe, 24 Pd. Ris, 75 Pd. Petroleum, 60 Pd. Salt. Familien vil da faa, udtalte han, en Toldnedsættelse af 6 Øre pr. Pd. Kaffe, altsaa 1 Kr. 50 Øre, 4 Øre pr. Pd. Ris, altsaa 96 Øre, 2 Øre pr. Pd. Petroleum, altsaa 1 Kr. 50 Øre, og $\frac{8}{10}$ Øre pr. Pd. Salt, altsaa 48 Øre. I alt vilde denne Landarbejderfamilie paa 5 Medlemmer spare 4 Kr. 44 Øre som angivet. Men saa tilføjer han, at Manufaktur-toldens Nedsættelse endnu er tilbage — det er altsaa Beskyttelsestolden, de andre Satser vare Finanstold — og denne Nedsættelses Værdi, siger Konseilspræsidenten i sin daværende Egenskab af Folketingsmand og delvis Ordfører for sit Parti, at han sætter højt, endog meget højt, naar

han beregner den til i alt 1 Kr. om Aaret for hele Familien! Han udregnede derefter, at Toldreformen, som den var foreslaaet, vilde bringe en saadan Familie en Toldletelse altsaa af 5 Kr. 44 Øre, medens Forhøjelsen paa Tobak og Brændevin vilde bringe en ny Byrde af 9 Kr. 60 Øre, altsaa vilde Familien tabe 4 Kr. 16 Øre, og en saadan Reform ønskede han ikke at være med til. Der var den Gang Tale om en Nedsættelse paa Manufakturvarer paa 20—50 pCt. paa en Række angivne Positioner, altsaa omkring $\frac{1}{3}$, og denne Nedsættelse beregnede han altsaa til 20 Øre pro persona og ikke, som min overordentlig flotte Kollega til venstre (Pagh) beregnede den, til 10 Øre om Ugen eller godt 5 Kr. pr. Familie om Aaret. Men naar han nu har Konseilspræsidentens Ord for, at det ikke kan blive mere end 1 Kr., har det ærede Medlem maaske ikke noget imod at gaa over paa hans Side. Disse Beregninger vare foretagne paa Grundlag af officielle statistiske Undersøgelser, som den nuværende Konseilspræsident nærmere angav. Nu er Talen jo om en lignende Nedsættelse paa denne Told, og der vil altsaa være Tale om en lignende Besparelse. I Forhold til Smaafolks Bidrag til Finanstolden er altsaa Nedsættelserne af vor nuværende Beskyttelsestold af ganske forsvindende Betydning, ja, de ville rimeligvis ikke en Gang naa ud til dem, saa smaa ere de Beløb, der kan blive Tale om. Derimod er man sikker nok paa, at de meget betydelige Bevillinger til Landarbejdere og Husmænd, dels direkte, dels gennem billige Laan, komme dem til gode. Og til Statskassens Evne til at kunne udrede disse virkelige Lettelser for den mindre bemidlede Del af Landbrugerne bidrage Byerhvervene deres klækkelige Part. Dette vil jeg ganske særlig henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, for det synes mig ganske sikkert, at der ikke vil tilflyde Statskassen i Form af direkte Skatter, Forbrugsskatter, Indtægter af Jernbane-, Post- og Telegrafvæsen, Stempelskat og Arveafgift og paa mange forskellige andre Omraader tilnærmelsesvis de Beløb, der nu indgaa i Statskassen, saafremt man lukker endnu mere op for Importen fra Udlandet og for den tilsvarende Eksport af vore Penge. Der foregaar nemlig en tilsvarende Eksport af vore Penge, og det er den, der afgjort er Skyld i, at vi for Øjeblikket er det Land, der har færrest Penge, og hvor Pengene ere dyrest og sjældnest. Det kommer af, at vi importere betydeligt